

Meget i de sidste Aar om Aanden i Armeen; Nogle have sagt, at den var fortrinlig, og Andre, at den var daarlig. Jeg troer, at Aanden i Armeen er meget bedre, end den har været for endel Aar tilbage, men jeg troer dog ogsaa, at den lader en heel Deel tilbage at ønske, og jeg er navnlig kommen til dette Resultat ved at overveie, hvad jeg har hørt her i Salen ved Behandlingen af Sagen angaaende Afskaffelsen af Krumslutningsstraffen. Der blev ved denne Leilighed af Krigsministeren saavel som af det militaire Medlem fra Egen (Magius) fremhævet, at det ikke kunde gaae an at affkaffe Krumslutningen, medmindre man fik en anden arbitrair Straf istedet, en Straf, der kunde hurtigt erqveres. Deraf fremgaaer, synes mig, at Aanden i Armeen vistnok maa siges at lade en heel Deel tilbage at ønske. Men jeg troer, at ogsaa i en anden Henseende vil Præsternes Nærværelse i Armeen være høist ønskelig. Det er mig fuldkommen bekjendt, at mange Soldater gik med i sidste Krig med den højeste Belysning, idet de vare i største Samvittighedsstrid, om hvorvidt de kunde gaae med, om de kunde gaae hen og dræbe et Menneske, de aldrig før havde seet og aldrig havt noget Ubeslaende med; og jeg veed ogsaa nok, hvad Nytte Armeen havde af enkelte af disse Subjecter, som gik med disse Strid i Hjertet. Jeg veed ogsaa mange Soldater, som efterlode sig Kone og Børn hjemme, og som ogsaa med høist bekyret Hjerte gik med til Armeen, som bestandig tænkte paa deres Familier og vidste, at, dersom de faldt i Slaget, stode deres Efterladte uden Forsørgelse. Ogsaa for deres Skyld ønskede jeg gjerne Præsterne med til Armeen. Der var et Sted, hvor de rigtigt kunne virke, trøstende, raadende, oplysende og veiledende. Der vilde deres Indflydelse have den allerstørste Vægt, og der trænger Menneskeheden langt mere til Præstens Nærværelse, end den trænger til, at Præsterne skulle blive gaaende hjemme, naar den øvrige Befolkning gaaer ud for at stride for Fædrelandet. — Der er talt om, at det er Kirken — ikke Præsten, men Kirken — der har Ret til at fordre, at Præsterne skulle være fritagne. Jeg kan ikke forstaae, hvad de

ærede Medlemmer mene med Kirken, naar de komme med saadanne Udtalelser. Jeg kan ikke være enig med dem, som muligvis maatte antage, at ved Kirken forstaaes Geistlighed eller dog først og fremmest Geistligheden. Nei! Ved Kirken forstaaer jeg Alle, som ere døbte, som bivaane den offentlige Gudstjeneste, ja jeg forstaaer ved Kirken Alle, som ere døbte og ikke offentlig have frasagt sig deres Daabspagt eller deres Forbindelse med Kirken. Skulde de regnes med, og vil man spørge dem om deres Mening, saa vil man ikke komme til det Resultat, som de ærede Medlemmer, der have stillet Vædringsforslaget, ere komne til. Man beraaber sig paa den høitidelige Indvielse, som Præsten faaer; men hvor kan man paavise Noget enten i Kirkens Være eller i det nye Testamente som Beviis paa, at Ordinationen gjør Adskillelse mellem Værd og Læg. Jeg troer at turde paastaae, indtil jeg bliver bedre oplyst, at der ikke forekommer nogen saadan Adskillelse mellem Værd og Læg. Jeg tør henvise til, hvad en af Herrens første Tjenere sagde, da man vilde vise ham mere end almindelig Opmærksomhed: han var selv et Menneske, lige Vilkaar undergIVEN med de andre; og saaledes maae vi netop ønske Præsterne stillede, at de blive christne Mennesker, samme Vilkaar undergivne som deres Medborgere. Ordinationen er ikke et Sacrament i den danske Folkekirke, den har omtrent samme Betydning som Confirmationen, det, som gjør os til Christne, til et helligt Folk, forsaavidt vi stræbe at leve derefter, at leve i Samfund med Vorherre, det er den christne Daab, men ikke Ordinationen. Jeg kan ikke forstaae Andet, end at de Mænd, som ville opstille en Adskillelse mellem Præster og Menighed, arbejde i den katholske Kirkes Tjeneste. Det er et katholsk Begreb, forekommer det mig, at ville opstille en Skillevæg mellem Præster og Menighed, og der er desværre Symptomer eller tydelige Tegn nok tilstede til, at vi drages nærmere og nærmere hen til den katholske Kirke, men jeg vil ikke være med til at arbejde for dette Formaal og som Følge deraf heller ikke stemme for det foreliggende Lovforslag.